

DIVADLO JE PODIVUHODNÁ VĚC. REŽISÉR NECHÁPE, CO CHCE AUTOR, HERCI NEROZUMĚJÍ, CO PO NICH CHCE REŽISÉR,
A DIVÁCI NEVĚDÍ, CO SE DĚJE NA JEVIŠTI.

neděle 28. října 2018 / 1. číslo, 16. ročník přehlídky

ŽNOVINY

ZPRAVODAJ KLÁŠTERECKÝCH DIVADELNÍCH ŽNÍ

Národní žně zahájil irský Strážník N°3

Idea národních žní vznikla s nadějí, že se nám podaří přilákat do programu letošních přehlídky představení Prodaná nevěsta. Nepodařilo se a národní myšlenka se začala vytrácet společně s tím, jak se měnil program žní. Kompletní byl až na konci září a najdete v něm hru irskou, norskou, francouzskou, polskou a britskou.

Z programu se možná národní myšlenka trochu vytratila, ale o to více se s ní potkáte v prostorách kulturního domu v rámci výzdoby - výstávka minidějin u šaten, lípa před kavárnou, vlajka nad hlavou, či prezidentská alej.

Tradičně vás budou po představení zastavovat naši redaktoři kvůli názoru do Žnovin, každý večer vás bude vítat tradiční moderátor Štěpán Malast, tradičně si můžete každý večer koupit nejen Žnoviny, ale také program u dvojice Saša Pílský a Míša Rambousek - ten navíc - zcela netradičně - bude pro vás získávat rozhovory s hosty přehlídky do tohoto plátku a naopak tradičně zakončovat besedu po představení výsledky divácké soutěže.

Jednu tradici národní a nejen festivalovou jsme ovšem letos připravili - každý ze souborů obdrží medaili - vyznamenání, které neztratí svou hodnotu jen kvůli tomu, kdo ho předává.

Ke strážníkovi jsem se dostal přes obálku

Rozhovor s režisérem představení Strážník N°3 Václavem Poldou

Takže Vašku, bezprostřední dojmy po premiéře?

No tak vzhledem k tomu, že jsme docela kvalitovali, a jakože hodně, tak dobré. Některé věci, přeřeky, jednotlivosti se tam nepovedly, ale spousta věcí asi lidí neví, protože neví, jak to mělo být, takže dobré. Hlavně, že to nějak klaplo. (smích)

Jak dlouho jste to zkoušeli?

Někdy v lednu jsme měli čtené zkoušky a takové dramaturgické rozpravy, hodně jsme o tom mluvili z hlediska dramaturgie. V únoru jsme trochu něco zkoušeli. V březnu se hrály Ostře sledované vlaky a Spojovací dveře, takže zkušebna byla úplně zapráskaná, takže jsme nezkoušeli nic. V dubnu jsme začali odznova, protože měsíc jsme nic nedělali. Takže duben, květen, červen, něco trochu v létě, takže pět, šest měsíců.

Takže to bylo hodně rychlé, na to jak to bylo složité.

Ona tomu hodně pomohla ta dramaturgická rozprava. Fakt jsme o tom v lednu strašně mluvili. Mě to samotného překvapilo. Vždyť to má skoro dvě hodiny nebo hodinu čtyřicet a vlastně jsme se dodneska rozhodovali, jestli dáme přestávku nebo ne.

Já myslím, že by tomu strašně uskočila.

Právě. Já jsem si řekl, že radši ne. Že lidi to prostě vydrží a že hodinu čtyřicet dají.

Až se to zaběhne, možná to popřít i rychleji.

No možná, ale oni pak strašně melou a ten text se asi nemůže takhle mlít. Já nevím, jak lidem, ale mě to tam nahoře uteklo docela rychle.

Ty jsi říkal, že je to speciální plán, dát tuhle hru jako poslední premiéru před rekonstrukcí kulturáku. To jsme si mysleli, že už tu příští rok nebudeme. Proč?

Já jsem trochu loboval za to, abychom hráli jako poslední. Že koupím čtyři flašky whiskey a že tu budeme zpívat irské opilecké písně a celé to tady zrušíme, strháme závěsy, pozvracíme a tak. (smích)

Nemohu se nezmínit o výběru tématu. Jak ses k tomu dostal a proč sis vybral tuto látku úplně z jiného soudku, než jsi dělával?

Protože mě baví těžké látky. Strašně rád zkouším těžké věci. Vlastně každá věc, kterou jsme dělali, tak byla nějakým způsobem těžká.

Nebezpečné známosti, to byla šilená dramaturgie. Příliš hlučná samota - to Honza až do premiéry tvrdil, že to je o ničem, a že se to

Ať si kdo chce, říká co chce

Aleš Kolátko

Čím si nejsem jistý, bylo téma představení. Zpracování bylo příjemné. Herci předvedli výkon, který odpovídá hře, ale budu o tom ještě chvíli přemýšlet, protože jsem nechytíl myšlenku. Ale to je asi tím tématem a neznám autora té hry. To bude asi ten zásadní problém.

Jan Mokry

Líbil se mi hlavní představitel, ten kluk byl dobrý, ale jinak si myslím, že hra byla na Kláštec moc těžká. A jak byla těžká, tak to tam chvilkami haprovalo.

Eva Hrbková

Líbilo se mi to moc, mám tam vnuka a fakt se mi to líbilo. Já na tom byla poprvé, protože moc nechodím, ale fakt to bylo perfektní.

Milan Mazač

Na to, že je to dobrovolný spolek, co jsem se dozvěděl, tak je to více než výborný. Fakt profesionální výstup, mají to nádherné, hezky zpracované, nemají ani chyby. Hrozně moc se mi to líbilo. Když budu mít možnost, určitě přijdu znovu.

Ke strážníkovi jsem se dostal přes obálku

nedá dramatisovat a inscenovat. Ostře sledované vlaky, tak to byl nepřekonatelný oskarový film s nepřekonatelným Neckářem.

Já jsem se k té knížce dostal vlastně náhodou. Přes přebal. Říkal jsem si, že si něco přečtu, a tak jsem prostě brouzдал na databázi knih. A v Argu (vydavatelství, pozn. red.) mají prostě hezké obálky. Je to takové přízemní, ale dostal jsem se k tomu přes tu obálku. A vlastně ani ne pro divadlo. Já mám třeba věci pro divadlo deset let dopředu.

Jsi knihomol? Přečteš třeba tři knížky za měsíc?

To asi ne. Jsou časy, kdy přečtu tři knížky za měsíc a jsou chvíle, kdy přečtu jednu knížku za půl roku. Hlavně když dělám nějakou dramatisaci, tak moc nečtu, protože by mi to asi odvádělo náladu. Takže jsem teď dva roky nečetl pořádně.

A toho autora jsi předtím znal? Je to sice současník Joyce, Becketta, ale vlastně neznámý autor. Když jsi to dramatisoval, věděl jsi o někom, kdo to už dělal?

Jo, nějaký Angličani, Irové nebo Skotové měli takovou ukázkou, ale spíš mladí lidé, nějaké studentské divadlo. Ale prakticky jinak nevím.

A u nás někdo?

U nás určitě ne. Ono to navíc vyšlo až po jeho smrti.

Mě by hrozně zajímal Roman Zakouřil - nový člen souboru. Kde jsme ho vlastně vzali? Pověz mi o něm něco.

Na Císařském dni. On mě asi utluče, ale on je někde od Loun, já to přesně nevím. A to zasluží velké poděkování, protože on jezdí 50 km na zkoušky, takže každou zkoušku ujede 100 km. Takže čas, prachy, to je obrovská oběť. Za to mu hrozně děkuji.

My jsme se potkali v roce 2017 na Císaři. Hledali jsme biřice a on byl takový bezprostřední. Já jsem hrál rychtáře a on šel úplně na hrotu průvodu a strašně nestydlivě a neomalené rozháněl lidi, kteří to tam brzdí, takové ty davy. Byl hrozně uřvaný a má krásný hlas. On má spoustu aktivit, to mě překvapilo. Když vypráví o něčem, tak mě překvapuje, co všechno dělá. Když třeba vypráví, jak byl v Číně.

On vlastně přišel sám, protože pracuje s Majdu Nucovou, a chtěl zkusit divadlo. Moderuje svatby a různé maturáky. A tak se přišel prostě zeptat, jestli by nemohl něco dělat a já jsem mu nabídl tuhle roli. Líbil se mi do té role, myslím, že tam hrozně padne, je to super kluk a hodně jsme si porozuměli a

jsem hrozně rád, že jsme ho našli.

Nemohu se zeptat na představitele hlavní role Jakuba Hrbka, jestli ses ho trochu nebál obsadit?

Bál. Já se tedy přiznám, a až to bude čist, tak mě asi zabije, že jsem ho oslovil trochu z nouze. Ale zároveň jsem věděl, že je hrozně chytrý a že mu to dramaturgicky páli. A doufal jsem, a vyplnilo se to, že když to pochopí dramaturgicky, tak to prostě udělá.

Já v poslední době věřím, že když herci hru pochopí z dramaturgického hlediska, že tu roli prostě naplní. Snažím se v poslední době režírovat tak, aby roli nehráli, ale aby ji prostě naplnili. Protože by neměli hrát, měli by v té situaci fungovat. Když situaci pochopí, tak tam prostě jsou.

Mně taky přišlo, že tam prostě byl.

On je hodně inteligentní. On je sečtělý, tak jsem hodně věřil, že to všechno dá. A nakonec dal. A až to budeme ohrávat dál a dál, tak bude lepší a lepší.

Chystáte se na nějakou reprízu?

Zatím není nic dojednaného. Chci to teď samozřejmě ohrávat. Klasické štace jako Libochovice, možná Sokolov, prostě ohrávat, abychom 2020 šli na přehlídku do Mostu.

Chtěl bys něco říct k té multifunkční scéně? Přišlo mi škoda, že se k tomu nikdo v diskuzi moc nevyjádřil.

No, bylo to těžké. Děkuju Vaškovi a Sašovi, kteří tu technickou část vymysleli. Já jsem na zkušební taky strávil x hodin, takže děkuju Kačce (manželce).

Já jsem původně chtěl, aby to bylo jako pop-up, taková ta dětská knížka, ale to by bylo hrozně těžké. Maximálně by to bylo pro kamenné divadlo, ale pro to, abys s tím jezdil, tak ne.

Desky jsou dělené na tři části a rozebírají se, aby se vešly do auta. A za hodinu je to postavené.

At' si kdo chce, říká co chce

Martina Sepešiová

Mně se to hrozně líbilo. Já jsem četla knihu před x lety, když to vyšlo u nás a myslím, že to pojetí bylo krásné. Nepamatuji si přesně ty scény z knihy, ale já jsem s tím spokojená. Já myslím, že to bylo krásně pojeté.

Veronika Húlová

My jsme hlavně čekali komedii. V rámci toho, co bylo napsané v Kláštereckých novinách, tam byla komedie, jenže malinko. Za to oni samozřejmě nemohou. Bylo to zajímavé, hlavně ten konec v rámci rozuzlení celého děje.

Žňoviny pro vás připravují:

Zdenička a Míra Nyklíkoví, Michal Rambousek, Štěpán Malast, Vojta Kutílek, Ondřej Beníšek.